

پیام رزم آوران

کی باشد که پیامی رسد
از سیس و رستم و کاوه و آرش
از آن دورهای دور
از آنطرف دیوار سده ها
ویا از جانبازان معركه استقلال
از آن آزادیخواهان
از میرمسجدی خان
مشک عالم و ملالی آن دخت قهرمان

و یا پیکر رساتر
از قدسیت زهدان خاک
از آن خاک رنگین شده با خون
از اعدام ها ، گلوله باران ها
در دوران انهدام و انفجار و استثمار
در روزگاران اسارت و استعمار
« هفت و هشت ثور و شش جدی »
« و تاریخ نکتبدار تجاوز یانکیها »

یا پیامی از پلیگونها
از گورهای دسته جمعی
از دادگر و یاری و واهب و فیض
یا در دور دیگر
از بهمن و مجید و پویا و رساخیز
از سرمه و ناهید و زریاب و مینا
از آن شهیدان راه آزادی
راد مردان ، و شیرزنان ، عاشقان وطن

پیامی این چنین ، تکرار
بپا ، ای ملت دیده جفا
ای ستمدیده ترین مردم دنیا
ای شما مانده در اسارت ، دارها ، تلوارها
بپا ، برای آزاد زیستن
برای آزاد بودن این خاک ، تدبیری
رهایی یعنی آهنگ بپا خاستن
رهایی یعنی بی امان ، تا آخر خطر رفت
چه خفغان آور سکوتی
چه خاموشی دلگیری

نمی آید صدای هیبتناک تفگداران
ز پیچاپیج دره ها
کجاست پژوک نعره های سلحشوران
درون کوهسارها ، کوهستانها
مگر با مرگ سهراب
شنهنامه خالی از محتوا گشته ؟
مگر رستم ز یاد رفته ؟
نه ، نه چنین نیست
هزاران رستم و سهراب و کاوه و آرش
مسجدی و محمودی و شیرعلم کمانکش
این خاک در آستین دارد

پس چرا باشند ، هنگامه ساز آزادی ؟ !!
دو سه شیاد تاریک فکر ، بی وجدان
و سوکلی های حرمسرای خودفروشان
آدمک های ماشینی
که شستشو گردیده اند
در تلا卜 خدعاه الود
آی ، سی ، آی – و سی ، آی ، ای
و دهها لانه ای جاسوسی دیگر

در هر لحظه خونبار
دراین روزگار سخت بیمار
کاش پیکی آید
از آن اسطوره سازان
نام آوران ، سلحشوران
بپا ای ملت دیده جفا
ای ستمدیده ترین مردم دنیا
بپا ، برای حصول آزادی
ای شما مانده در اسارت ، دارها ، تلوارها
مگذارید مرگ تدریجی شما را ، بی کفن سازد
مگذارید دیو استعمار ، شما را بی وطن سازد .